

ПРОТОКОЛ

№ 392

гр. Пловдив, 19.09.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Чолакова

Членове: Станислав П. Георгиев
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Красимир В. Папаризов

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600413 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:22 часа се явиха:

Обвиняемият - жалбоподател И. Я. К. се явява лично и с упълномощения си защитник адв. С. А..

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото.

Адв. А. – моля да се даде ход на делото.

Обв. К. – да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО с прочитане на частната жалба на обв. И. К. депозирана чрез адв. А. срещу определението на ПОС постановено на 11. 09. 2023 г. по ЧНД ""/2023 г., с което е оставено без уважение искането на обвиняемия за изменение на действащата спрямо него мярка за неотклонение от **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** в по-лека такава.

Навяват се доводи в жалбата за незаконосъобразност на съдебния акт.

Твърди се, че Окръжният съд не е изложил дължимите мотиви за взетото от него решение.

Възразява се и срещу наличието на обосновано предположение обвиняемият да е извършил престъплението, твърди се за липсата на кумулативно изискуемите опасности да се укрие и извърши престъпление.

С оглед на възраженията считат, че определението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено, а мярката му за неотклонение да бъде изменена в по-лека такава.

Адв. А. – поддържа жалбата си.

Обв. К. – поддържа жалбата от адвоката.

Разясниха се правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ – нямаме доказателствени искания и искания за отводи.

Адв. А. – моля да приемете договор за наем на МПС и анекс към него във връзка с обясненията на подзащитния ми към момента. Нямаме други искания.

Обв. К. - съгласен съм с казаното от защитника ми.

ПРОКУРОРЪТ – да се приемат писмените доказателства.

Съдът намира, че няма процесуална пречка да бъдат приети представените днес като писмени доказателства по делото договор за наем от 01. 07. 2021 г. и анекс към него от 01. 07. 2021 г., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧЕТОХА СЕ и СЕ ПРИЕХА представените писмени доказателства по делото, както и днес представените от защитата на обвиняемия К..

С оглед становището на страните, че нямат искания за събиране на други доказателства съдът намира делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, ще моля да потвърдите определението на П. окръжен съд. Общо взето укорът е за липса на мотиви, което не споделям. Практиката на ЕС не е относима към този казус, защото тя е в 3 момента – разумният срок на задържане, липсата на обстоятелствата,

при които се взема мярка за неотклонение и пак преценка на обстоятелствата във всеки един момент. Отговор на тези въпроси се съдържа в определението. Обоснованото предположение е обсъдено на 09. 06. и на 15. 07., когато е приключило и производството пред ПАС по чл. 64 НПК. Съдът е наблегнал на това какво се е случило след този момент. Така че считам, че няма нови обстоятелства за промяна на първоначалното становище. За фактологията действително дейността на обв. С. и К. и на обв. Р. е разделена на моменти, но връзката е налице и тя е обоснована от предходните състави, т. е. че именно сумата от 38 хил. лева е била предназначена от К. да я връчи на С. за пратка от 1 003 г хероин, това е документирано и макар и да се подценяват показанията на М. защитната теза на К. се опровергава.

Здравословното състояние на обвиняемия, винаги, когато има нужда органите и наблюдаващият прокурор са длъжни да вземат мерки, има и постановление от 21. 07. на прокуратурата в този смисъл, когато точно по оплаквания той е прегледен и лекуван и това е позволило на ОС да изложи доводи, че за здравословното състояние не са настъпили нови обстоятелства.

Срокът от 3 месеца и няколко дни не е неразумен, защото се касае за дейност, която е в съучастие, тя е усложнена от една страна К. и Р., от друга С.. Формата на съучастие в конкретните деяния е ясна, за мен остават доказателствата, че у К., в дома му, са намерени различни по вид наркотици, ел. везна, което недвусмислено сочи за дейност, за която е била сделката. Ще добавя и осъждането му по чл. 234, което макар и да няма отношение към настоящата квалификация, правилно това е изложено като довод от съда при вземане на мярката. За обоснованото предположение към днес не се сочат нови обстоятелства и затова ще моля да потвърдите определението на Окръжния съд, което е в този смисъл.

Адв. А. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам така депозираната жалба с всички аргументи в нея, няма да ги преповтарям. Само ще направя коментар на новите доказателства, приложени по делото.

По делото е разпитан св. М., както и подзащитният ми е дал обяснения в насока, че е имал взаимоотношения в този сервиз във връзка с единия автомобил, който е следвало да бъде закупен. М. е заявил, че действително е имало такива уговорки, но същия ден единственото, което е казал е, че с него не е споделил че е отишъл с пари да закупува автомобила, но видно от

представения договор и анекс съвсем друго, трето лице на име Р. А. е отговарял за този автомобил и документацията и това лице не е разпитвано като свидетел, за да се установи дали не е била това целта на К. в сервиза. Оперативните работници хващат едно лице на друго място, заявяват в разпита, свидетелят Г., и същият пресъздава удобна за него фактическа обстановка, знаейки, осъзнавайки, което не е събрано по делото, че от 15 години са в конфликтни отношения с К..

Това, че едно лице е хванато с пари, с наркотично вещество, което признава че е за негова лична употреба, по никакъв начин не може да се обвърже с другия обвиняем, у който е намерено количеството, което коментира представителят на прокуратурата. Ако е било така защо не са представени тези СРС, за които твърди полицейският служител? Защо тогава не са изчакали, за да се докаже един опит на разпространение? От практиката знаем, че трябва да има доста други обстоятелства, а не само предположения и твърдения, че само от показанията на полицейски служител не може да се обвърже това деяние, че той е имал някакъв умисъл и съучастие и е знаел за това количество. Още повече, че свидетелят полицейски служител многократно казва, че са били провеждани срещи преди 2-3 месеца, след което са били преустановени. Е, къде е умисълът на К., как се обвързва цялата ситуация с това количество след като е за него това количество. Има данни за извършено престъпление, че е държал наркотично вещество за лична употреба, но е направил пълни самопризнания, съдействал е, за разлика от другия обвиняем, който не е съдействал. Той е оказал пълно съдействие, което казва и полицаят. Ето защо считам, че само от справките експертни и това че св. М. и полицейският служител са заявили обстоятелства, не следва да се афишират като такива, че действително подзащитният ми е правил опит да извърши това деяние, в което е обвинен.

Ето затова считам и както съм казала трудно ми е да коментирам, защото ми не е ясна волята на първия съд и както съм посочила в практиката на съдилищата, е необходимо да се коментират и надграждащите обстоятелства. Това е един период от време, в който по никакъв начин не са се събирали доказателства за здравословното му състояние, въпреки че изначално има данни.

Другото, което искам да кажа е, че вярно намерена е ел. везна, но в

махалата те имат много злато и те изтеглят златото. А в неговите обяснения той е обяснил, че за да събере парите за автомобила са продали злато в Заложна къща. Ето защо считам, че тази везна, за която изрично пише, че е намерена в картонена опаковка и не са намерени никакви следи по нея, не може да е доказателство, ето защо казвам, че няма доказателства.

Няма доказателства и за това, че ще извърши престъпление. Прокуратурата е длъжна да събира доказателства, а не обвиняемият да доказва, че той няма да извърши престъпление. Към момента считам, че има действително извършено престъпление, което следва да се преквалифицира и дори един ДОМАШЕН АРЕСТ с гривна или ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ, докато се събират доказателства, ще изиграе своята роля в наказателното производство.

Обв. К. ЗА ЗАЩИТА – съгласен съм със защитата ми.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

И. Я. К. – каквото решите Вие, ако може с по-слаба мярка да съм.

Съдът след проведено тайно съвещание, намери за установено следното:

Производство е по реда на чл. 65, ал. 8 - 9 от НПК.

Образувано е по частна жалба на обв. И. К., депозирана чрез защитника му- адв. С. А., срещу определение на Пловдивския ОС, с което е било оставено без уважение искането му за изменение на мярката за неотклонение от задържане под стража в по- лека.

В хода на съдебните прения пред настоящия съд защитникът на обвиняемия К. поддържа доводите, изложени в частната жалба - за липса на обосновано предположение за авторството на вменените деяния и неоснователност на приетото от първия съд наличие на опасност и от укриване, и от извършване на друго престъпление. Развива аргументите си за липсата на данни в подкрепа на изводите за авторството на деянията, за липсата на опасност от извършване на престъпление и укриване, като кумулативна предпоставка за изпълнение на най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража спрямо лицето. Обв. К. се солидаризира изцяло със заявеното от защитника му, иска по- лека по вид мярка за

неотклонение.

Прокурорът счита обжалваното определение за правилно и законосъобразно, както и задълбочено мотивирано по отношение на всички доводи на защитата.

Преди да изложи виждането си по съществото на делото, настоящият съд намира за необходимо да констатира, че:

Материалите от досъдебното производство са обособени в 2 самостоятелни тома. Към настоящия момент материалите от разследването са представени пред съда без опис на съдържимото в съответния том, с частична неубедителна номерация на материалите - с молив, бледо. Надлежната номерация и опис на материалите от досъдебното производство не само облекчават обвиняемия и защитата му при аргументация на възражения, свързани с доказателствена обезпеченост. По-важно е, че сочените действия удостоверяват по несъмнен начин изпълнението на изискването на съда да бъдат предоставени ВСИЧКИ налични към настоящия момент материали от разследването. Първостепенният съд не е констатирал този пропуск. С оглед липсата на заявено оплакване за неприложени по делото материали, констатираният недостатък в дейността на органа по разследването не пречатства преценката за основателност на частната жалба. Но, неизвършените по делото действия за убедителност на пълното документиране на разследването, следва да бъдат реализирани след връщането му!

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че:

Частната жалба е допустима - депозирана е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от легитимирана страна, в предвидения за това срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

Наведените оплаквания срещу мотивите на първостепенния съд относно оценка и анализ на доказателствата в тяхната пълнота и взаимна връзка са неоснователни.

В производства като настоящето, при реализиране на съдебния контрол върху законосъобразното действие на мярката за неотклонение, съдът не дължи анализ на доказателствата в обема, изискуем за финализиращ

наказателното производство съдебен акт. Той е длъжен да аргументира дали са налице основанията, визирани в чл. 63, ал. 1 от НПК. Провереният съдебен акт съдържа ясно изразено виждането на първостепенния съд, че и към момента на произнасянето му са налице процесуалните предпоставки за действие на най-тежката мярка за неотклонение. Макар настоящият съд да не споделя този извод, то дейността на първостепенния и процесът на формиране на вътрешното съдийско убеждение са ясно проследими и позволяващи проверка на правилността им. Противното твърдение, развито в частната жалба, е неоснователно.

Единно е виждането на правната теория и съдебната практика, че производството по чл. 65 от НПК има самостоятелен характер спрямо предходно реализираното производство по чл. 64 от НПК. В съдебния контрол върху продължаващото задържане под стража съдът преценява законността на задържането в момента на разглеждане на искането и в този смисъл следва да установи на първо място дали са налице основанията за действие на най-тежката мярка за неотклонение, съществува ли все още обосновано предположение за извършване на разследваното престъпление, налице ли е опасност от укриване и/или извършване на друго престъпление, интензитетът на тази опасност може ли да бъде преодолян с по-лека по вид мярка за неотклонение.

Пловдивският апелативен съд не споделя извода на първостепенния, че наличните и към момента доказателства изграждат по убедителен начин подозрение обв. И. К. да е реализирал всяко едно от действията, осъществяващи състава на вмененото му престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК. Обоснованото предположение несъмнено е налице досежно наркотичните вещества, иззети при осъществения му личен обиск - 0,926 г кокаин, 1,402 г хероин и 0,158 г синтетичен канабиноид MBMD4M - PINAKA. Този факт се установява както и от съдържанието на съставения по надлежния процесуален ред протокол за това действие, така също и от направените от обвиняемия при проведения му разпит самопризнания.

Въпреки продължилото повече от три месеца разследване, по делото липсват доказателства, които да го свързват в необходимата за настоящата фаза на процеса степен с опит да придобие от М. С. 1003,32 г хероин, при което да е действал като съизвършител с Й. Р.. Визираното количество

високорисково наркотично вещество е иззето от автомобил, управляван от обв. С. на място, отдалечено от мястото, на което се е намирал в този момент обв. К.. Твърдение, че това количество наркотично вещество С. е целял да продаде на К. се съдържа само и единствено в показанията на св. Т. Г. - полицейски служител, възпроизвеждащ информацията, която е придобил от неприложени по делото като ВДС данни от СРС и оперативни полицейски източници. Данни, придобити чрез СРС, по делото не са приложени и няма как да се възприеме като годин доказателствен източник основаната на това информация. Тези показания, явяващи се производни такива са недопустим източник на доказателства. „Оперативната информация“ също е с неизвестен произход и източниците ѝ са непроверими. В обсъждания аспект – за недопустимост на показанията на св. Г., основани не на личните му възприятия, а на цитираните по-горе източници, е константната съдебна практика. Показанията на свидетеля следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност, съгласно чл. 105, ал. 2 от НПК. Обстоятелството, че обвиняемият К. се е намирал в момента на задържане на обв. С. в обекта, където последният е работел, а в управляван от него автомобил е имало значителна сума - 38 000 лв., не може да обоснове обвинителната теза, че той е целял закупуване на наркотичното вещество, иззето от обв. С.. Последното е предположение, изразено единствено от вече цитирания св. Г., основано на получена оперативна информация. Т.е., по делото отсъстват доказателства за това, обв. К. да е имал каквото и да е отношение, вкл. опит да придобие превозвано от обв. С. високорисково наркотично вещество- над 1 кг хероин.

Отсъстват и доказателства той да има отношение към иззетите от дома на обв. Й. Р. високорискови наркотични вещества - 23,90 г хероин и 0,33 г марихуана. Обвиняемият К. твърди да не е знаел за наличието му в дома на неговата съжителка. Това му твърдение, отправено още на 06.06.2023 г. в първоначалния му разпит като обвиняем, не е оборено до момента.

В обобщение - изводимото от събраните по делото доказателства подкрепя в изискуемата степен подозрение, че обв. К. е държал високорисковите наркотични вещества, иззети при осъществения му личен обиск - 0,926 г кокаин, 1,402 г хероин и 0,158 г синтетичен канабиноид MBMD4M - PINAKA. Отсъстват доказателства те да са били предназначени за разпространение. Тази му дейност осъществява по-леко наказуемия

състав на чл. 354а, ал. 3 от НК. Не са налични доказателства той да е свързан с иззетите от автомобила на обв. С. и от дома на обв. Й. Р. наркотични вещества. Към момента на първоначалното определяне на мярката за неотклонение, в производството по реда на чл. 64 от НПК, фактите относно иззето от обв. С. значително количество хероин, макар и на място отдалечено от обв. К., наред с присъствието на последния и носенето на значителна сума на работното място на С. са могли да обезпечат стандартите за обосновано предположение в съвсем началната фаза на разследването. В настоящия момент, при продължило над 3 месеца разследване, те не са надградени и доказателствена обезпеченост на това обвинение не е налице.

Опасността обвиняемият да се укрие и да извърши престъпление първостепенният съд е извел от обвинението му в цялост, включващо за реализиран опит да придобие високорискови наркотични вещества в големи размери - над 1 кг хероин. С оглед изложеното по-горе от настоящия съд за отсъстващи доказателства в подкрепа на това обвинение, не е налице изискуемия баланс между оправдания обществен интерес и ограниченията на правата на обвиняемия, които се накърняват при действие на най-тежката мярка за неотклонение. Опасност от извършване на друго престъпление е налице, но с интензитет, недопускащ продължаващо действие на задържането му.

Доказателствено установената дейтелност на обв. К. към настоящия момент е за по-леко квалифицирания състав на престъплението - по чл. 354а, ал. 3 от НК, наказуемо с лишаване от свобода. Той е реабилитиран по право. Целите на мерките за неотклонение, визирани в чл. 57 от НПК, могат да бъдат постигнати с по-леката по вид мярка - „гаранция“ в пари. Като се съобрази с данните за имущественото положение на обв. К., събрани в хода на досъдебното производство, настоящият съд приема за годна да обезпечи целите по чл. 57 от НПК гаранция в размер на 7 000 лв., след внасянето на която обв. К. следва да бъде освободен, ако не е налице друго основание за задържането му.

В обобщение - след проверка на атакуваното определение на ОС, настоящият съд намира, че същото незаконосъобразно и следва да се отмени. Искането на обвиняемия за облекчаване на мярката му за неотклонение е основателно. С оглед горните съображения ПАС е на становище, че мярката

за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 7 000 лв. е мярката, която съобразява всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК и отговаря на целите по чл. 57 НПК. Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 1385/11.09.2023 г. по ЧНД № ""/23 г. по описа на ОС-П., с което е оставено без уважение искането за изменение мярката за неотклонение „задържане под стража“ на обв. И. Я. К., взета по ДП ""/2023 г. по описа на КП при ОДМВР гр. П., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на обв. И. Я. К. от „Задържане под стража“ в „ парична гаранция“ в размер на 7 000 лв.

След внасянето ѝ обвиняемият следва да бъде освободен, ако не е налице друго основание за задържането му.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____